

فوتبال ایرانی / حاشیه ایرانی

«نوستالژی فوتبال»

در دوران نوجوانی کتاب «نبرد من» آدولف هیتلر را خواندم، رایش سوم جمله مشهوری در این کتاب دارد: «مهم این است که ما پیروز شویم بعدا کسی از ما سواالی نخواهد پرسید»

این حکایت را باور نداشتم و فکر می کردم پیروزی باید با افتخار و وفار و شکوهی همراه باشد اما نه تنها در عرصه تاریخ که حال در حوزه فوتبال هم این چنین نمی بینم.

فوتبالی که مرا جذب کرد فوتبال رومینگه و مارادونا بود فوتبال سال های آغاز دهه ۸۰ جایی که هامبورگ می توانست قهرمانی اروپا را کسب کند و یوتوس با زوف و یونیک و شیره آوروسی و... این افتخار را تکرار کردند دیگر خبری از هرا و فوتبال کاتانجیو اینتر نبود. بعد نوبت فوتبال دهه ۸۰ شد و لیورپول و آن فوتبال تهاجمی با داگلیش و یان راش و سپس جام جهانی اسپانیا با آن برزیل زیبای سوکراتس و ادر و زیکو که با دروازبانی کم موی به عزائم نشاند. سپس فرانسه در یورو ۸۴ و جام جهانی ۸۶ با خط هافبک طلایی پلاتینی، تیکانا و ژیرس و آن کلاسیک برزیل و فرانسه در این جام سپس یورو ۸۸ و بازگشت هلندی های محبوبم به صدر فوتبال جهان... دهه ۹۰ برام کابوس بود کامرون جام جهانی ۱۹۹۰ ایتالیا و از همه بدتر آرژانتین با رهبری مارادونا که تا فینال رفت سپس یورو ۹۲ که هلندی های محبوبم اسیر شدند و مهمان ناخوانده یعنی دانمارک قهرمان آن جام شد.

جام جهانی ۹۴ که یکی از زشت ترین فینال های جام جهانی مابین برزیل و ایتالیا را دیدم در یورو ۹۶ بهترین تیم انگلیس را که دیده بودم حذف شد و در اواخر دهه ۹۰ فرانسه را که امید به

دلم انداخت و قهرمان جام جهانی ۱۹۹۸ شد تا دنیا با بزرگانی همچون زیدان و هنرانی آشنا شوند اوایل قرن ۲۱ دل به خروس ها داشتم اما رویایم در افتتاحتیه جام جهانی ۲۰۰۲ با درخشش سنگالی ها تمام شد همان طوری که برزیل با بازی های نابلثونی قهرمان جام جهانی شد و من همچنان در حسرت بازی های زیبا بودم.

در یورو ۲۰۰۴ یونان مجهز به علم فوتبال رها گل آلمانی همه امید می شد که به برتغال لوئیس فیگو و ژائو پینتو نابودشد.

فوتبال ۲۰۰۶ هم فاجعه ای برایم بود ایتالیایی هم باز با همان کاتانجیو قهرمان شدند در حالی که شاید باید در مرحله مسابقات اسیر استرالیا می شدند!!

اما سرانجام حس های خوب لذت بردن از فوتبال به سراغم آمد ماتادورها آوگاسن فقید با به عرصه وجود نهندن نسل تنی کی تا کا وارد ماجرا شد و روزگار زیبا یورو ۲۰۰۸ و سپس جام جهانی ۲۰۱۰ را ساخت اما همه دیدیم که در یورو ۲۰۱۲ تنی کی تا کالنگ می زد و چنین نیز شد و بارسا ۲۰۱۳ خسته بود و در ۲۰۱۴ اعلان ورشکستگی کرد.

اما در سال ۲۰۱۴ دلخوش بودم بار دیگر به بایرن مونیخ گواردیولا و لیورپول راجرز که می خواهند نشانی از قدرت و زیبایی را دهند بی آن که چون منچستر سیتی و باری س ژرمن و رئال مادرید کهکشانی بسازند اما در عرض یک هفته همه چیز تمام شد. لیورپول با جلیسی بازی داشت و همه دیدیم دو اشتباه کافی بود تا اتویوس مورینیو بتواند یاران راجرز را زیر کند فوتبال بر پایه ضد حمله و

بستن فضاها و سرعت در ضد حمله و توپ ربائی و استفاده بهینه از فرصت ها و سپس دفاع تا سر حد جنون جواب داد مورینیو در جلیسی همان فلسفه اینتر مورینیو و رئال مورینیو را دارد " ما بازی را تخریب می کنیم"

چند روزی از این حکایت نگذشته بود که شاهد نابودی تیم بی انگیزه چند هفته اخیر گواردیولا بودیم تنی کی تا کا گواردیولا هم وقتی کند باشد و ضد حمله را بلد نباشد و با شلختگی دفاع کند همان اتفاقی برایش می افتد که در بازی با رئال باریش رخ داد.

ضد حمله بلای جان بارسا و بایرن مونیخ و لیورپول شد و دیگر کسی نپرسید که زیبایی کجاست بار دیگر به حمله هیتلر می اندیشم " مهم این است که ما پیروز شویم بعدا کسی از ما سواالی نخواهد پرسید"

کابوس آرژانتین ۹۰ و برزیل ۹۴ و یونان ۲۰۰۴ پورتو مورینیو و اینتر

ستارگان فوتبال ایران (۸) محمد رضا پولادی

مناحت، تعصب در کنار افتخارات فراوان و رکوردهای کم نظیر همه وهمه دست به دست هم داده تا او را در صفت بزرگان فوتبال ایران قرار دهد.

منصور پورحیدری:
متولد - ۱۳۲۴ تهران
افتخارات ورزشی: قهرمان باشگاه های آسیا (۱۹۷۰) - قهرمان جام منطقه ایران (اولین دوره لیگ ۱۳۴۹-۱۳۵۰) - قهرمان های تهران (۱۳۵۱-۱۳۴۹) - قهرمان جام دوستی (اتحاد ۱۳۵۲) - قهرمانی جام میلز سه دوره - جام جمشید (۱۳۵۳) - مقام سوم باشگاه های آسیا (۱۹۷۱) - قهرمانی بازی های آسیایی تهران (۱۹۷۴) * و در دوره مربیگری: سه دوره قهرمانی باشگاه های تهران با استقلال: ۱۳۶۲، ۱۳۶۴، ۱۳۷۰ * دو دوره قهرمانی در رقابت های لیگ ایران (لیگ قدس و لیگ آزادگان) با استقلال: ۱۳۶۹، ۱۳۸۰ * قهرمانی در جام باشگاه های آسیا با استقلال: ۱۹۹۱ * دو دوره قهرمانی جام حذفی

ایران با استقلال: ۱۳۷۵، ۱۳۷۹ * نایب قهرمانی و مقام سومی جام باشگاه های آسیا با استقلال: ۱۹۹۲، ۲۰۰۲ * قهرمانی در بازی های آسیایی ۱۹۹۸ به همراه تیم ملی فوتبال ایران

فوتبال خود را در سال ۱۳۴۱ در تیم دارایی آغاز کرد و بعد از انحلال این تیم به همراه جلال طالبی به تیم تاج پیوست و تا آخرین روزهای دوران بازیگری خود در این تیم ماند. بعد از اتمام دوران بازیگری، ریکوف او را به سمت مربیگری تیم جوانان تاج منصوب شد بعد از رفتن تاج دستیار استاد علی دانایی فرد در تیم تاج شد و با آمدن جگجیج به تیم تاج کمک مربی وی شد.

بعد از انقلاب به کمک عنایت آتشی و عباس کردنوری با تلاش فراوانی تیم استقلال را دوباره ساختند.

پورحیدری در سال ۱۳۶۲ مزد ممارست خود را دید و با قهرمانی در آن سال اولین عنوان خود را در مقام سرمربیگری کسب کرد

محمد رضا پولادی، ستاره فوتبال ایران

خانواده

این کار را هرگز با کودک لجبازتان انجام ندهید

اوست که منتظر رسیدن به این مرحله نشان دهنده رشد طبیعی اوست. بهترین رفتار با کودکان لجباز با این حال مسلمانان رفتارها برای والدین آزار دهنده است و تثبیت این سبک رفتاری در کودک نیز مناسب نخواهد بود. به همین دلیل برای سپری کردن این مرحله بهتر است که شیوه رفتار مناسب با لجبازی کودکان را بیاموزید. در ادامه به چند مورد از این راهبردها اشاره می شود:

۱- اولین تغییر را در خود ایجاد کنید
برای هر موضوع بی اهمیتی روی رفتار دلخواه تان اصرار نکنید. اگر واقعاً رفتاری از کودک سر می زند که واقعاً دخالت نکردن شما برای او یا دیگران خطرناک است آنگاه وارد عمل شوید در اصطلاح کودکان را بیهوده هزینه نکنید. مثلاً اگر می خواهید بازی کند به زور او را مجبور نکنید که با شما عصرانه بخورد.

۲- با او مقابله نکنید
تحت هیچ شرایطی آن قدر با او مقابله نکنید که سبک مقابله کردن در او تثبیت شود و عادت کند به شما به چشم یک متخصص نگاه کند که همواره دوست دارید او را آزار دهید و کنترلش کنید.

۳- رفتارهای خود با کودک یا همسر تان را ارزیابی کنید
اگر فرزند شما می بیند که بزرگ ترها خصوصاً والدینش با انجام رفتار مقابله ای و لجبازی به خواسته های خود دست می یابند چگونه از او انتظار دارید که او چنین رفتاری را به کار نبرد؟! **۴- زمانی که کودک لجبازی می کند شما نیز متقابلاً رفتار کودکانه نداشته باشید و بر خواسته خود اصرار نورزید** بلکه بای تو توجهی از او دور شوید و خود را به کار دیگری مشغول سازید تا او دریابد که در هر زمانی که بخواهد از این طریق به خواسته اش برسد توجه شما را از دست می دهد. البته دقت کنید که از هر نوع خشونت بی پریشی کنید. به این معنا که والدین باید در مقابل رفتارهای منفی کودک هیچ واکنش کلامی، دیداری و شنیداری انجام ندهند انگار که چیزی را ندیده اند.

۵- شما باید برای کودک این فرصت را فراهم کنید که خود او کارهایش را انجام دهد
مسئولیت برخی کارهایی را که دشوار نیست و با سن او تناسب دارد به او بسپارید هر چند که بسیار جزئی باشد. در برخی زمینه ها نظر او را جویا شوید و مطابق خواسته منطقی او عمل کنید.

۶- والدین باید همزمان دیگر رفتارهای او را که می پسندند مورد توجه و تشویق قرار دهند
مثلاً کودکی را که دارد فریاد می زند به محض آن که آرام شد، تشویق کنند.

۱۰ قانون مهم تربیتی که هر والدینی باید بداند

کودکان باید به طور کامل با حد و حدود و خط قرمزها آشنا باشند و به وضوح بدانند چه کارهایی پذیرفته و کدام یک غیر قابل قبول هستند. با تعیین حد و حدود برای فرزندتان مشخص می کنید، از وی چه انتظاری دارید و محدوده آزادی عمل او تا کجاست.

این ده قانون تربیت مهم ترین اصول تربیتی هستند که بیش ترین کارآمدی را دارند و در اکثر موارد صدق می کنند.

۱- تعیین و پاداش
بهترین پاداش برای کودکان تعریف، تمجید، تحسین و محبت شماست. استفاده از اسباب بازی و خوراکی های متنوع برای پاداش به کودکان الزامی نیست. شاید استفاده از تابلوی ساده ای که در آن ها رفتار خوب فرزندتان را با یک ستاره پاداش دهید، موثرترین تمجید از وی باشد.

۲- ثبات قدم و استمرار
وقتی مقرراتی را برای کودکان تعیین می کنید، نباید آن را به سادگی تغییر دهید. اغلب والدین برای برقراری آرامش در خانه و یا پایان دادن به گریه فرزندانشان، قوانین را نقض می کنند اما اگر قاعده ای را تعیین کردید، هیچ کس (همسر تان، مادر بزرگ و حتی خود شما) نباید آن را نقض کند و همگی باید آن را محترم بشمارید. قانون وقتی قانون است که همه آن را رعایت کنند و در برابر آن مطیع باشند. اگر در جامعه امروز ما رعایت قانون نهادینه نشده به علت این است که والدین قواعد مناسبی تعیین نکرده اند و آن ها را زیر پا گذاشته اند.

۳- برقراری روال معین
نظم و روال مشخصی را در خانه برقرار کنید. مهم ترین اصل در برقراری روال معین در زندگی، تعیین وقت دقیق خوابیدن، بیدار شدن و غذا خوردن است. وقتی روال مشخصی را در زندگی برقرار کردید، فقط در موارد خاص مانند زمان سفر یا بیماری می توانید کمی انعطاف به خرج دهید. تربیت صحیح فقط با وجود نظم امکان پذیر است اما این فقط فرزند شما نیست که باید نظم را رعایت نماید بلکه تمام اعضای خانواده باید منظم باشند تا کودک منظم زندگی کند و امکان تربیتش فراهم شود. تعیین روال مشخص، چهارچوب برنامه خانواده است و باید آن را حفظ کرد اما افراط نکنید و عاقلانه انعطاف به خرج دهید چرا که بی شک خانه پادگان نیست.

۴- حد و حدود و خط قرمزها
کودکان باید به طور کامل با حد و حدود و خط قرمزها آشنا باشند و به وضوح بدانند چه کارهایی پذیرفته و کدام یک غیر قابل قبول هستند. با تعیین حد و حدود برای فرزندتان مشخص می کنید، از وی چه انتظاری دارید و محدوده آزادی عمل او تا کجاست.

۵- نظم
حفظ حد و حدود و خط قرمزها با رعایت نظم امکان پذیر می شود و نظم یعنی نظارتی قاطعانه و علائانه. برای برقراری نظم راه های متفاوتی مانند قاطعیت

در صحبت کردن با همداری ساده با حرکت انگشت سیاه و جود دارد اما نکته پراهمیت این است که هرگز نباید نظم را با استفاده از خشونت و تنبیه برقرار کنید.

۶- هشدارها
هشدار دو نوع است. در هشدار نوع اول برنامه بعدی روزانه را به اطلاع کودک می رسانید. برای مثال به او اطلاع می دهید که به زودی باید آماده رفتن به تخت شود یا اینکه تا چند دقیقه دیگر سفره غذا پهن می شود. در هشدار نوع دوم رفتار نامناسب فرزندتان را به او گوشزد می کنید. در واقع به او فرصت می دهید تا رفتار خود را تصحیح کند.

۷- انتظاراتها
بهتر است به فرزندتان بگویید چه انتظاری از او دارید و چه رفتاری را می پسندید. برای این منظور، با او راجع به خواسته هایتان صحبت کنید اما از ارائه توضیح اضافه، استدلال و پیچیده کردن موضوع پرهیز کنید و فقط نکته اصلی را به ساده ترین شکل ممکن بیان کنید. به خاطر بسپارید؛ توضیح های خود را متناسب با سن فرزندتان بیان کنید و از آن ها سوال کنید آیا متوجه شده که چرا چنین انتظاری از او دارید یا خیر، تا این که به تدریج نظم مورد نظر شما را بیازید.

۸- محدودیت ها
خونسرد بوده و بر اعصاب خود مسلط باشید. بدون شک تصمیم نهایی بر عهده شما و والدین است. نافرمانی را نباید با خشم و فریاد پاسخ دهید، همچنین اجازه ندهید، کودکان به سهولت با اعصابتان بازی کنند

۹- مسئولیت پذیری
کودکان در نهایت روزی بزرگ خواهند شد پس به آن ها اجازه رشد دهید. به آن ها امکان دهید، کارهای کوچک را خودشان به تنهایی انجام دهند و موفقیت های هر چند ناچیز به دست آورند تا اعتماد به نفسشان پرورش یابد و مهارت های زندگی و توانایی های اجتماعی در آن ها تقویت شود. اما یادآوری می کنم که انتظارات شما باید متناسب با سن و توانایی های آن ها باشد. در غیر این صورت به جای برنده شدن، بازنده بودن را به فرزند خود می آموزید.

۱۰- سودگی خیال و آرامش
وقت اختصاصی برای تمام اعضای خانواده (حتی خود شما) از اهمیت فراوانی برخوردار است. علاوه بر آن باید بدانید که قصه گفتن و در آغوش کشیدن کودک، روش های مناسبی برای آرام کردن او هستند. به دلیل آن که توجه ترکیبی از تأیید کلامی و غیر کلامی است، اعضای خانواده باید از طریق گفتار و رفتار، به یکدیگر اطمینان خاطر بدهند که برای همدیگر مهم و دوست داشتنی هستند و این قانون فقط شامل حال کودکان نمی شود بلکه در مورد شما و همسر تان نیز صادق است.

بچه ها باید با حد و حدود و خط قرمزها آشنا باشند